

„Ako keď niekoho teší matka, tak vás budem ja tešiť.“

Kto ešte nevidel, ako sa plačúce dieťa vrhne do maminho náručia?

Čokoľvek sa mu príhodi, či už viac, alebo menej vážne, mama mu poutiera slzy, zahrnie ho nehou a dieťa sa postupne začne znovu usmievať. Stačí mu, že pocítilo jej prítomnosť a lásku.

ZAKÚSIŤ A ODOVZDAŤ

Podobne sa Boh prirovnáva k matke pri zaobchádzaní s nami.

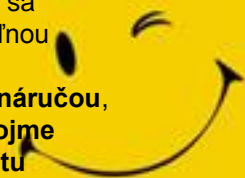
Na to, aby sme ho „videli“, je **potrebné mať otvorené oči a srdce.** V akej miere sami zakúsime **nežnosť jeho lásky**, v takej miere ju budeme schopní odovzdávať tým, čo prežívajú bolesť alebo skúšku, a staneme sa nástrojmi útechy.

ZDIEĽAŤ BOLEST'

Taká je aj konkrétna osobná skúsenosť Chiary Lubichovej: **«Pane, daruj mi všetkých osamelých...** Vo svojom srdci som pocítila utrpenie, čo dopadá na tvoje srdce, za všetku opustenosť, v ktorej sa topí celý svet. **Milujem všetky stvorenia, čo sú choré a osamelé.** Veď ktože uteší ich plač? Kto žalostí nad ich pomalým umieraním? A kto k svojmu srdcu privinie ich zúfale srdce?»

BYŤ JEHO NÁRUČOU

«Pane, daj, aby som sa vo svete stala hmatateľnou sviatosťou tvojej lásky: aby som bola tvojou náručou, čo privinie a v láske pojme do seba všetku samotu sveta.»

Ahoj, som Omar a mám 15 rokov.

SPOLU TO DOKÁŽEME

V škole bol spolužiak, ktorý na telesnej výchove nedokázal spraviť nič a ostatní sa mu za to posmievali.

Nechápal som, prečo sa stále takto správajú.

Ak by som bol na jeho mieste ja, ako by som chcel, aby sa ku mne správali?

V istej chvíli som povedal svojmu spolužiakovi: **„Skús to a uvidíš, že to dokážeš.“** Odpovedal mi: **„Nevidíš, že sa snažím, a nejde mi to? Pozri sa, ako sa mi ostatní posmievajú!“**

Začal som mu pomáhať až dotedy, kým to nedokázal.

Od tej chvíle **si hovoríme všetko, čo prežívame:** skúsenosti, ktoré robíme, keď sa snažíme žiť Slovo Života a pomáhame si pri štúdiu.

